

ŠVÁB, ZIMA & PARTNEŘI

a d v o k á t n í k a n c e l á ř

Slezská 2127/13, 120 00
Praha 2,
telefon: 00420 221 001 610
e-mail: office@svabzima.cz
ID datové schránky: puvfunh

Vrchnímu soudu v Olomouci
prostřednictvím
Krajského soudu v Ostravě
Havlíčkovu nábř. 34
Ostrava

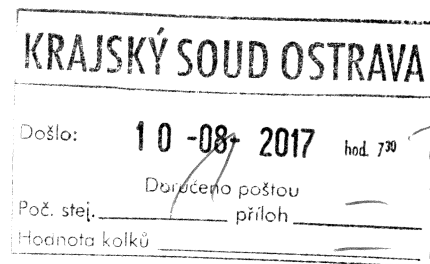
K sp. zn. 32 Icm 3258/2016
KSOS 25 ONS 10525/2016

Praha dne 8. 8. 2017

Datovou schránkou + R

Žalobkyně: Mgr. Jitka Streitberg, bytem Na Hanspaulce 1a, 160 00 Praha 6
Zastoupena: JUDr. Petrem Zimou, advokátem v Praze 2, Slezská 13, 120 00.
Žalovaný 1: Ing. Lee Louda, insolvenční správce OKD, a.s., Praha 1, Vodičkova 41, PSČ 110 00
Právně zastoupen: JUDr. Dušanem Dvořákem, advokátem se sídlem Hlinky 505/118, 603 00 Brno
Žalovaný 2: OKD, a.s., se sídlem Stonavská 2179, 735 06 Karviná - Dolý, IČO: 26863154

O určení pravosti a výše pohledávky

Odvolání žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě z 31. 7. 2017, č.j. 32 Icm 3258/2016-51

Bez příloh

K170810-072 POSTOU

Soud: KS Ostrava
Došlo: 10.08.2017 07:30
Pocet stran/přiloh: 3/
Pocet stejnopisu:

- 60 -

Žalobkyně obdržela dne 31. 7. 2017 rozsudek Krajského soudu v Ostravě z 27. 7. 2017, č.j. 32 ICm 3258/2016-51, kterým uvedený soud zamítl žalobu a přiznal žalovanému 1 náhradu nákladů řízení.

Žalobkyně s uvedeným rozsudkem nesouhlasí a tímto proti němu podává odvolání, a to do celého jeho rozsahu.

Z rozsudku plyne, že soud prvního stupně zamítl žalobu (aniž by věcně zkoumal přihlášenou pohledávku žalobce) v podstatě z toho důvodu, že žaloba **nebyla podána** do 15 dnů ode dne doručení vyrozumění žalovaného 1 o popření pohledávky **také vůči žalovanému 2**.

V rozsudku se soud prvního stupně opíral o judikaturu Nejvyššího soudu ČR (rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 31. 7. 2012, sp. zn. 29 Cdo 1/2011, rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 23. 1. 2013, sp.zn. 29 Cdo 4515/2011), podle které platí následující:

„Ustanovení § 410 odst. 1 a 2 a § 336 odst. 1 a 2 insolvenčního zákona jsou formulována prakticky totožně, z čehož lze dovodit úmysl zákonodárce, aby popření pohledávek dlužníkem v případech sanačních forem řešení úpadku dlužníka (při oddlužení a reorganizaci) vyvolalo shodné účinky. ... Má-li mít popření pohledávky nezajištěného věřitele dlužníkem za trvání účinků schválení oddlužení/reorganizace nebo při přezkumném jednání, které se konalo před schválením oddlužení/reorganizace, vskutku stejné účinky jako popření pohledávky insolvenčním správcem, nelze ust. § 16 odst. 1 a 2, § 192 odst. 1 a § 198 odst. 1 vykládat izolovaně, bez vazby na ust. § 410 odst. 2 (§ 336 odst. 2) insolvenčního zákona. Nelze přehlédnout, že insolvenční správce i dlužník mohou popřít pohledávku každý z jiných důvodů a žádnému z nich nelze upřít právo hájit své popření v incidenčním sporu zahájeném žalobou věřitele, jehož nevykonatelná pohledávka byla popřena. ... “

Výše uvedená judikatura plně koresponduje s argumentací žalobkyně uvedenou v jejím dřívějším podání ze dne 31. 1. 2017, na kterou se tímto plně odkazuje. Stručně shrnuto, **insolvenční správce – (žalovaný 1) a dlužník (žalovaný 2) disponují samostatnými popěrnými právy**; to uznává i soud první instance.

Se samostatným popěrným právem dlužníka jsou spojeny i samostatné povinnosti dlužníka, mezi něž patří i povinnost vyrozumění věřitele o důvodech o popření i o důvodech popření.

Soud prvního stupně však v rozsudku nesprávně uvedl, že „... povinnost insolvenčního správce vyrozumět věřitele o popření jeho pohledávky se vztahuje i k popěrnému úkonu dlužníka dle ust. § 197 odst. 2 insolvenčního zákona. Dlužník tedy není povinen vyrozumět věřitele o popření pohledávky.“

Citovaný závěr soudu prvního stupně (který byl důvodem zamítnutí žaloby v této věci) odporuje principu samostatnosti popěrných práv insolvenčního správce a dlužníka, jak je dovodila judikatura Nejvyššího soudu ČR. **Insolvenční správce je samostatná osoba a není ani zmocněncem dlužníka.**

Okolnost, že dlužník na přezkumném jednání popřel určitou pohledávku, je známa insolvenčnímu správci ve stejné době a ve stejném rozsahu jako všem ostatním účastníkům insolvenčního řízení. (tuto okolnost lze zjistit i z veřejně dostupných informací v insolvenčním rejstříku). Ale to, zda následně (po přezkumném jednání) dlužník vzal částečně či zcela své popření zpět (což je dobře možné) insolvenčnímu správci (ani jinak veřejně) známo není a ani to nikomu jinému, než dlužníku, nemůže být známo. V kontextu tohoto konkrétního případu výzva žalovaného 1 – insolvenčního, zasláná žalobkyni s odstupem po přezkumném jednání, ve které se zmiňuje také popření pohledávky žalovaným 2 – dlužníkem, není relevantním podkladem, ze kterého mohla žalobkyně s jistotou dovodit, že je důvod k podání žaloby také vůči žalovanému 2.

Pokud by například žalovaný 2 – dlužník – vzal zpět své popření žalobcovy pohledávky kdykoliv od přezkumného jednání v podstatě do podání žaloby žalobcem proti žalovanému 2, tak žaloba proti žalovanému 2, i přes výzvu žalovaného 1, by byla od počátku nedůvodná a žalobce by musel nést náklady takového zbytečně zahájeného řízení vůči žalovanému 2.

Samostatnost práv a povinností dlužníka a insolvenčního správce (tj. samostatnost popěrných práv a s tím souvisejících povinností) nemůže zůstat jen polovičatá, ale musí zahrnovat také povinnost dlužníka samostatně vyrozumět příslušné věřitele o popření jejich pohledávek dlužníkem.

Podle nesprávného výše citovaného názoru soudu prvního stupně by dlužník sice mohl mít odlišné důvody pro popření pohledávky, a dokonce by mohl popírat pohledávky, které insolvenční správce nepopřel, ale vyrozumění o tom by příslušným věřitelům zasílal jen insolvenční správce. Už z této konstrukce je zjevné, jak je tento koncept zmatený.

V souladu s přiměřeným použitím ust. § 198 odst. 1 insolvenčního zákona (jak vyžaduje § 336 odst. 1 insolvenčního zákona) je pouze takový postup, aby dlužník v reorganizaci – žalovaný 2 – poslal sám separátně vyrozumění všem věřitelům, jejichž nevykonatelné pohledávky popřel a kteří se nezúčastnili přezkumného jednání.

Žalobkyně dosud od dlužníka – žalovaného 2 – žádné vyrozumění neobdržel, a proto nemohla uplynout lhůta 15 dní od doručení takového vyrozumění pro podání žaloby vůči dlužníku – žalovanému 2.

S odkazem na výše uvedené a dosavadní podání žalobkyně v této věci navrhuje žalobkyně změnu odvoláním napadeného rozsudku tak, že žalobě bude vyhověno a žalobkyni bude přiznána náhrada nákladů řízení ve výši určené soudem.

Za žalobkyni,

JUDr. Petr Zima,
advokát